

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Boligministeren fremsendte den 28. november 1995 aktstykket nr. 116 til Folketingets Finansudvalg. Heri søgte ministeren om Finansudvalgets tilslutning til, at Slots- og Ejendomsstyrelsen kunne købe en række ejendomme m.v. fra Københavns Kommune for 295,8 mio. kr. Oplysningerne om, hvad de enkelte ejendomme var værd, hvad de bestod af og andre relevante oplysninger for Finansudvalget fremgik ikke af aktstykket, og Finansudvalget måtte derfor stille en række spørgsmål til ministeren.

I forbindelse med besvarelse af udvalgets spørgsmål kom det frem, at Told- og Skat var af den opfattelse, at en række af ejendommene var stærkt overvurderet.

Dette forhold fik et flertal i Finansudvalget til at udbede sig oplysninger fra såvel finansministeren som fra justitsministeren om, hvorvidt staten kunne være bundet til at købe disse ejendomme for en markant overpris.

Selv om der blev afholdt samråd m.v. var Finansudvalgets flertal ikke tilfreds med regeringens besvarelser. Udvalget besluttede derfor at udbede sig en nærmere redegørelse fra Kammeradvokaten såvel som besvarelse af yderligere spørgsmål.

Det har taget regeringen mere end to måneder at få disse spørgsmål besvaret. Regeringen har derfor efterladt det klare indtryk i Finansudvalget, at sagen ikke længere hastede. Det faktum, at sagen ikke kom til afgørelse i 1995, betød også, at regeringen under alle omstændigheder måtte komme med et nyt aktstykke for at få den bevillingsmæssige hjemmel bragt i orden.

Den 20. februar 1996 kom finansministeren endelig med en besvarelse af udvalgets spørgsmål fra midten af december 1995. Den 21. februar 1996 fremsatte boligministeren et nyt aktstykke (nr. 194), dateret den 20. februar, med en ændret tekst. Pludselig hastede sagen meget, og aktstykket har en tidsfrist sat til den 1. marts 1996. Det er ikke tilfredsstillende for Finansudvalget, at regeringens tidsdispositioner er så asymmetriske som i denne sag. Det er derfor forslagsstil-

lernes opfattelse, at sagen nu bør undergå en grundig og seriøs behandling i Folketinget.

Af regeringens besvarelse af 20. februar 1996 af udvalgets spørgsmål fremgår det, at Kammeradvokaten vurderer, at der for en enkelt af ejendommene er tale om så markant forskel i vurderingssummen og den faktiske værdi af ejendommen, at Kammeradvokaten ikke mener, at dette salg kan have gyldighed.

Sagen, som den foreligger oplyst, efterlader en række spørgsmål:

- 1) Er det rimeligt, at regeringen slet skjult prøver at få Folketingets samtykke til, at der overføres et nyt millionbeløb til Københavns Kommune under dække af, at der foregår en ejendomshandel? Eller var det mere rimeligt, om regeringen bad om tilslutning til et regulært tilskud til Københavns Kommune uden at få de mere eller mindre værdiløse ejendomme i bytte?
- 2) Hvad skal staten med disse overvurderede ejendomme i København? Har staten brug for et parkeringsanlæg på Israels Plads med en langtidsløjer, der gerne vil købe anlægget for handelsprisen?
- 3) Hvad er regeringens plan for at udrede forskellen mellem det beløb, som finansministeren har lovet Københavns Kommune i tilskud, og det nye aktstykkets reducerede antal ejendomme og dermed reducerede købesum?
- 4) Hvad skal staten gøre med de konkrete ejendomme? Skal de sælges til den faktiske handelsværdi, hvorved staten kan bogføre tabet definitivt?
- 5) Hvorfor har regeringen ikke spillet med åbne kort over for Folketinget? Hvorfor har ministre afgivet forskellige svar på samme bilagsnumre, stærkt politiserede svar, udvist manglende oplysningsvilje over for udvalget m.v.? Er der endnu mere skjult i denne sag, end Folketinget til dato har fået oplysning om?
- 6) Har Københavns Kommune haft kendskab til, at ejendommene Irlandsvej 93 og Niels Brocks Gade 8 er belastet af forurening? Og har Københavns Kommune i bekræftende fald oplyst dette over for